

<p>СИЛАБУС курсу</p> <p>«Юридичне дослідження»</p> <p>2020-2021 навчального року</p>	
Назва курсу	Юридичне дослідження
Факультет та кафедра, за якою закріплена дисципліна	Юридичний факультет, кафедра теорії та історії держави і права
Галузь знань, шифр та назва спеціальності	Спеціальність 081 Право Галузь знань 08 Право
Форма навчання	Денна, вечірня, заочна
Викладачі курсу	Галас Володимир Іванович кандидат історичних наук, доцент Попович Терезія Петрівна кандидат юридичних наук, доцент
Посилання на робочу програму	https://www.uzhnu.edu.ua/uk/infocentre/get/25636
Коротка анотація курсу	Курс «Юридичне дослідження» є вибірковою дисципліною для здобуття третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти та ступеня доктора філософії зі спеціальності 081 Право, яка викладається в 1-2 семестрах в обсязі шести кредитів ECTS. Обсяг курсу становить 42 години лекційних, 30 годин семінарських, 108 годин самостійної роботи.
Мета та завдання курсу	Мета курсу «Юридичне дослідження» полягає у засвоєнні знання по сутність та методику здійснення юридичних досліджень, з метою забезпечення їх єдності, системності та комплексності. Цей курс має сприяти розвитку раціонального творчого мислення, розв'язанню наукових проблем, що постають у процесі наукових юридичних досліджень, на високому методологічному рівні, що є запорукою отримання об'єктивних, повних і науково обґрунтованих результатів.

<p>Очікувані результати навчання</p>	<p>Очікуваними результатами вивчення навчальної дисципліни здобувачами є:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Набуття нових знань щодо сутності юридичного дослідження, його системи, організації і послідовності проведення юридичних досліджень; - Вміння відбирати та аналізувати наукові первинні та вторинні джерела; - Здатність правильно визначати методологічний інструментарій пошуку і обробки наукової інформації, правильно вибирати і використовувати загальні та спеціальні наукові методи дослідження; - Вміння формулювати мету, завдання та актуальність наукового дослідження, знати праці провідних зарубіжних вчених, наукові школи та фундаментальні праці у галузі дослідження; - Вміння науково обґрунтовувати результати дослідження, оформлювати результати дослідження на прикладі наукової доповіді, статті, дисертації, з метою публікації як у фахових вітчизняних виданнях, так і у виданнях, які входять до міжнародних наукометричних баз; - Здатність формувати уявлення про особливості стилю наукового викладу та основні форми наукових праць, наукове обґрунтування результатів дослідження; - Вміння дискутувати з певної проблематики юридичного дослідження, брати участь у конференціях, грамотно формулювати питання та висновки з окремих аспектів дослідження; - Вміння виконувати презентації щодо обраної тематики дослідження з метою участі у міжнародних наукових конференціях, семінарах, в тому числі і на іноземній мові; - Здатність спілкуватися з колегами, широким академічним товариством, громадськістю українською та однією з іноземних мов європейського простору; - Розуміти, аналізувати, цілеспрямовано шукати і вибирати необхідні для рішення професійних наукових задач інформаційно – довідникові та науково – технічні ресурси і джерела знань з урахуванням сучасних досягнень науки і техніки; - Здатність працювати з наукометричними базами даних з метою виконання власного наукового дослідження та вміння використовувати інтернет-технології для організації і забезпечення власної наукової, педагогічної та інноваційної діяльності, у підготовці наукових публікацій, звітів, ділової та особистої документації; - Вміння проводити власні оригінальні наукові дослідження, які містять наукову новизну, мають важливе теоретичне та практичне значення.
<p>Ключові слова</p>	<p>Методологія та методи дослідження, джерела юридичного</p>

	дослідження, наукове пізнання, науково-дослідна діяльність
Теми	<ol style="list-style-type: none"> 1. Поняття наукового дослідження. Вимоги до наукового дослідження. Види наукових досліджень 2. Основні етапи юридичного дослідження. 3. Організація роботи з емпіричними та науково-теоретичними даними. 4. Робота з друкованими джерелами 5. Методологія юридичної науки та її роль у пізнанні державно-правових явищ. 6. Сучасна методологія правових наукових досліджень 7. Організація викладу результатів юридичного дослідження. 8. Дисертація як форма атестації наукових і науково-педагогічних кадрів. 9. Моделювання в наукових дослідженнях. 10. Апробація та публікація результатів наукового дослідження.
Підсумковий контроль, форма	Залік в кінці першого семестру, екзамен – за підсумками року
Навчальні методики	Лекції, презентації, обговорення актуальних питань, наукові дискусії за результатами представленого есе.
Оцінювання (окремо для кожного виду навчальної діяльності)	<p>Оцінювання проводиться за 100-бальною шкалою. Бали нараховуються за таким співвідношенням:</p> <ul style="list-style-type: none"> • за роботу на семінарських заняттях: 50% семестрової оцінки; максимальна кількість балів – 50; • захист підготовленого есе перед аудиторією: 50% семестрової оцінки; максимальна кількість балів – 50. <p>Знання здобувачів ступеня доктора філософії з дисципліни оцінюються за такими критеріями:</p> <ul style="list-style-type: none"> - оцінку «відмінно» (90-100 балів, А) заслуговує здобувач, який всебічно і глибоко володіє програмовим матеріалом, може аналізувати та синтезувати правову інформацію, засвоїв основну і ознайомлений з додатковою літературою, яка рекомендована програмою та може аналізувати інформацію з різних джерел (доктринальних, нормативних, правозастосовних), здатен продукувати нові думки та ідеї стосовно, а також вільно їх висловлювати. - оцінку «добре» (82-89 балів, В) – заслуговує здобувач освітнього ступеня доктора філософії, який повністю опанував і вільно володіє програмовим матеріалом, має системні знання по тематиці дисципліни, має здатність до самостійного пошуку інформації, засвоїв основну літературу, яка рекомендована програмою та може аналізувати інформацію з різних джерел (доктринальних, нормативних, правозастосовних), здатен продукувати нові думки та ідеї, однак, не в усіх питаннях добирає чітку аргументацію для обґрунтування своєї позиції та думки. - оцінку «добре» (74-81 бал, С) заслуговує здобувач освітнього ступеня доктора філософії, який навчальну

	<p>програму опанував, але є незначні прогалини у знаннях, вміє порівнювати, узагальнювати, систематизувати інформацію, може продукувати нові думки та ідеї стосовно організації та повноважень органів публічної адміністрації та застосовувати знання у практичній юридичній діяльності, засвоїв основну літературу, яка рекомендована програмою;</p> <p>- оцінку «задовільно» (64-73 бали, D) – заслугоує здобувач освітнього ступеня доктор філософії, який знає основний програмовий матеріал в обсязі, необхідному для подальшої наукової роботи та використання його у майбутній професії, ознайомлений з основною літературою, яка рекомендована програмою, але допускає помилки при виконанні завдань, хоча при вказівці на помилки, може знайти шляхи їх усунення.</p> <p>- оцінку «задовільно» (60-63 бали, E) – заслугоує здобувач освітнього ступеня доктора філософії, який володіє основним програмовим матеріалом в обсязі, необхідному для подальшої наукової роботи та практичної діяльності, однак, виконання завдань задовольняє мінімальні критерії.</p> <p>- оцінка «незадовільно» (35-59 балів, FX) – виставляється здобувачеві освітнього ступеня доктора філософії, який виявив суттєві прогалини в знаннях основного програмового матеріалу, допустив принципові помилки у виконанні передбачених програмою завдань.</p> <p>- оцінка «незадовільно» (35 балів, F) – виставляється здобувачеві освітнього ступеня доктора філософії, який володіє навчальним матеріалом тільки на рівні репродукування і не може продовжувати навчання за відповідним освітнім рівнем, оскільки не готовий до пошуку, оброблення на аналізу інформації, не може продукувати нові думки та ідеї.</p>
<p>Орієнтовні питання для підсумкового контролю</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Специфіка наукової діяльності. 2. Співвідношення наукового та повсякденного пізнання. 3. Суб'єкт і об'єкт наукового пізнання. 4. Нормативно-правові акти з питань наукової діяльності. 5. Організація наукових досліджень в наукових та навчальних установах. 6. Соціально-правовий статус наукових працівників. 7. Інтелектуальна власність та її гарантії. 8. Міжнародне співробітництво в науково-дослідній сфері. 9. Сучасні пріоритетні напрями наукових досліджень в юридичній сфері. 10. Перелік спеціальностей, за якими проводяться наукові дослідження в юридичній сфері. 11. Організація і послідовність проведення наукових досліджень. 12. Сутність наукової теорії. 13. Співвідношення теорії і філософії права. 14. Вибір наукової проблеми дослідження. 15. Висунення наукової гіпотези та її обґрунтування. 16. Об'єкт і предмет дослідження.

	<ol style="list-style-type: none"> 17.Актуальність дослідження, його мета і завдання. 18.Структура наукового дослідження. 19.Емпірична база наукового дослідження. 20.Теоретична база наукового дослідження. 21.Організація пошуку джерельної бази дослідження. 22.Організація роботи з науковими джерелами в бібліотеках та архівних фондах. 23.Складання картотеки наукових джерел. 24.Робота з друкованими джерелами. 25.Правила посилань і цитувань. 26.Аналіз стану наукового дослідження обраної тематики. 28.Поняття наукової методології та методів наукового пізнання. 29.Співвідношення методології та наукової теорії. 30.Методологія юридичної науки та її роль у пізнанні державно-правових явищ. 31.Взаємозв'язок предмета і методу наукового дослідження. 32.Структура методології юридичних досліджень. 33.Основні філософські підходи до вивчення держави і права. 34.Методологічний принцип історизму. 35.Методологічний принцип всебічності. 36.Методологічний принцип комплексності. 37.Аналіз і синтез. 38.Індукція і дедукція. 39.Загальнонаукові методи. 40.Частково-наукові методи. 41.Спеціально-наукові методи. 42.Спеціально-юридичні методи. 43.Методологія юридичної науки і методологія юридичної практики: їх співвідношення. 44.Необхідність методологічної підготовки спеціалістів юридичного профілю. 45.Поняття наукового твору. 46.Форми наукових праць з юридичних наук: тези доповідей, наукові статті, монографії, дисертації. 47.Загальні вимоги щодо написання наукового твору. 48.Етапи підготовки наукового твору. 49.Структура наукового твору. 50.Особливості написання наукових статей. 51.Основні вимоги щодо структури дисертацій. 52.Основні вимоги щодо змісту дисертацій. 53.Основні вимоги щодо оформлення дисертацій. 54.Послідовність підготовки дисертацій. 55. Автореферат дисертації.
<p>Література для вивчення дисципліни</p>	<p style="text-align: center;">Основна література:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.Артемчик Г. І., Курило В. М., Кочерган М. П. Методика організації науково-дослідної роботи. К., 2000. 256 с. 2.Баскаков А. Я., Туленков Н. В. Методология научного исследования: Учебное пособие. Киев, 2002. 214 с 3.Білуха М. Г. Основи наукових досліджень: Підручник для студ. екон. спец. Вузів. К.: Вища школа., 2004. 271 с.

4. Велика українська юридична енциклопедія. Філософія права: Т. 2 / редкол.: С. І. Максимов (голова) та ін.; Нац. акад. прав. наук України; Ін-т держави і права імені В. М. Корецького НАН України; Нац. юрид. ун-т імені Ярослава Мудрого. Х.: Право, 2017. 1128 с.

5. Юридична енциклопедія: НАН України. Інститут держави і права ім. В.М. Корецького НАН України; Видавництво «Українська енциклопедія» ім. М.П. Бажана. У 6 т. К.: Українська енциклопедія імені М.П. Бажана, 1998-2004.

Допоміжна література

1. Ветохіна В. О. Курсова робота: навч.-метод. поради для студ. іст. фак. всіх форм навчання. 2-е вид., випр. і доп. Кривий Ріг: КДПУ, 2009. 40 с.

2. Гетьман І. В. Трансформації у правовій доктрині: плюралізм методологій, концепція правового спілкування, правова герменевтика. *Проблеми законності*. 2014. Вип. 125. С. 24-31. URL: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/Pz_2014_125_6.pdf

3. Грищенко І. М. Основи наукових досліджень: навч. посіб. К.: КНТЕУ, 2001. 212 с.

4. Дубов Г. О. Передумови реалізації окремих методологічних підходів у юридичному дослідженні. *Право.ua*. 2016. № 1. С. 20-24.

5. Єріна Л. М. Методологія наукових досліджень: навч. посібник. К., 2004. 215 с

6. Ковальчук В. В. Основи наукових досліджень: навч. посібник . 4-е видання. К.: Професіонал, 2007. 240 с.

7. Крушельницька О.В. Методологія та організація наукових досліджень: навч. Посібник. К.: Кондор, 2003. 192 с.

8. Правові науки України (Збірник наукових праць): збірник праць / В. Белєвцева, О. Битяк, 2009. 300 с.

9. Романчиков В. І Основи наукових досліджень: навч. посібник. К.: Центр навч. літ, 2007. 254 с.

10. Станько І. Я. Методологічні засади дослідження філософсько-правової моделі синергії правових систем України та ЄС. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка»*. Серія: *Юридичні науки*. 2016. № 850. С. 281–288.

11. Фрумкин Р. А. Основы научных исследований. Алчевск: ДГМИ, 2001. 200 с.

12. Черній А. М. Дисертація як кваліфікаційна наукова праця: посібник / за заг.ред. І. І. Ібадуліна. К.: Арістей, 2004. 232 с.

13. Шигаль Д.А. До питання щодо розмежування понять порівняння, порівняльного, порівняльно-історичного, порівняльно-правового та історико-правового порівняльного методів. *Форум права*. 2012. № 3. С. 828-832. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/FP_index.htm_2012_3_143

14. Юридична енциклопедія: НАН України. Інститут держави і права ім. В.М. Корецького НАН України; Видавництво «Українська енциклопедія» ім. М.П. Бажана. У 6 т. К.: Українська енциклопедія імені М.П. Бажана, 1998-2004.

